

ارتباط بین کل مواد آلی و دانه بندی رسوبات بستر با فراوانی گونه ها در اجتماعات ماکروبتوزی ساحل چالوس (جنوب غربی دریای خزر)

میثم طاولی، جعفر سیف آبادی، معصومه موسوی کشکا، آرش جدی، تکاور محمدیان، سید مصطفی مهدوی

پست الکترونیکی مسئول مقاله: meysamtavoli@yahoo.com

باتوجه به نقش بی مهرگان در ارزیابی و حفاظت از اکوسیستم های آبی، این مطالعه در ساحل چالوس صورت گرفت. دانه بندی رسوبات و کل مواد آلی بصورت فصلی مورد بررسی قرار گرفت. نمونه برداری توسط گرب مدل Van Veen در اعماق ۷ و ۲۰ متری در ۴ ایستگاه، در ۲ ترانسکت عمود بر ساحل از منطقه خط ۸ (قسمت غربی ساحل) تا منطقه رادیودریا (قسمت شرقی ساحل) به فاصله تقریبی ۶ کیلومتر از یکدیگر صورت گرفت. در این بررسی ۵ رده از ماکروبتوزها، به ترتیب بیشترین درصد فراوانی: پرتاران با ۶۸/۷ درصد، کم تاران با ۱۴/۶ درصد، دوکفه ای ها با ۸/۵ درصد، سخت پوستان با ۸/۲ درصد و شکم پایان با ۰/۸ درصد نسبت به کل جمعیت بدست آمد. حداکثر تراکم ماکروبتوزها، در فصل تابستان در عمق ۲۰ متر در منطقه رادیودریا با میانگین $(ME \pm SE) 4251/8 \pm 1419$ عدد در مترمربع و حداقل آن در فصل بهار در عمق ۷ متر در همان منطقه با میانگین $(ME \pm SE) 725/9 \pm 64/5$ عدد در مترمربع بدست آمد. حداکثر زی توده ماکروبتوزها، در فصل پاییز در عمق ۲۰ متر در منطقه رادیو دریا با میانگین $(ME \pm SE) 475 \pm 243/8$ گرم در مترمربع و حداقل آن در فصل زمستان در عمق ۷ متر در همان منطقه با میانگین $(ME \pm SE) 0/3 \pm 0/1$ گرم در مترمربع بدست آمد. به علاوه آزمون همبستگی بین فراوانی جمعیت و زی توده ماکروبتوزها با مواد آلی بستر و بافت رسوبات در ایستگاه های نمونه برداری در طول دوره نمونه برداری محاسبه گردید.

کلمات کلیدی: دریای خزر، چالوس، ماکروبتوز، ساختار جوامع.